

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ 032 /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 30.01.2015

ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປິ່ນປົວ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 017/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2014;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 05/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 22 ມັງກອນ 2015.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ :

ມາດຕາ 1. ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປິ່ນປົວ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2. ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ຈຸມມາລີ ໄຊຍະສອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 017 /ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປິ່ນປົວ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະມາດຕາ 3 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກ່ຽວກັບສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ສະພາແຫ່ງຊາດ.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 8 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິ ຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປິ່ນປົວ (ສະບັບ ປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນປ່າຍ ຂອງວັນທີ 24 ທັນວາ 2014

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປິ່ນປົວ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີ ເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

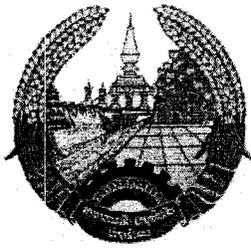
ມາດຕາ 2 ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 24 ທັນວາ 2014

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 58 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 24 ທັນວາ 2014

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ການປິ່ນປົວ (ສະບັບປັບປຸງ)
ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1(ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາວຽກງານປິ່ນປົວ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ, ສັງຄົມ ແລະ ຊຸມຊົນ ໄດ້ຮັບການບໍລິການປິ່ນປົວຢ່າງສະເໝີພາບ, ທົ່ວເຖິງ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ ແນໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບການປິ່ນປົວ ຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ພ້ອມທັງພັດທະນາການບໍລິການປິ່ນປົວ ໃຫ້ນັບມື້ນັບທັນສະໄໝ ເຮັດໃຫ້ພົນລະເມືອງ ທຸກຄົນມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ, ສາມາດປະກອບສ່ວນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2(ປັບປຸງ) ການປິ່ນປົວ

ການປິ່ນປົວ ແມ່ນ ການບໍລິການຄົນເຈັບດ້ວຍສະຕິ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອກວດ, ຊອກຄົ້ນຫາພະຍາດ, ບົ່ງມະຕິພະຍາດ, ວາງຢາ, ປະຕິບັດເຕັກນິກການແພດ, ເຮັດໃຫ້ຄົນເຈັບໄດ້ຮັບການພັກຜ່ອນ, ພື້ນຟູສຸຂະພາບ, ຫາຍຈາກພະຍາດ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີ, ແຂງແຮງ ລວມທັງການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ການກັນພະຍາດ ຂອງພົນລະເມືອງ.

ມາດຕາ 3(ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສຸຂະພາບດີ ໝາຍເຖິງ ສະພາບທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ມັນສະໝອງ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ສົມບູນ ຫາກບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ສະພາບບໍ່ເປັນພະຍາດ ຫຼື ບໍ່ພິການເທົ່ານັ້ນ;

2. ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວດ້ວຍການແພດສະໄໝໃໝ່ ແລະ ດ້ວຍການແພດພື້ນເມືອງ;

3. ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວດ້ວຍການແພດສະໄໝໃໝ່ ໝາຍເຖິງ ທ່ານໝໍຊ່ວຍຊານສະເພາະ ດ້ານ, ທ່ານໝໍ, ແພດຊ່ວຍ, ຫັນຕະແພດ, ຫັນຕະແພດຊ່ວຍ, ພະຍາບານ, ຜະດຸງຄັນ, ນັກກາຍະພາບ ບໍາບັດ, ນັກເຕັກນິກວິເຄາະ ແລະ ລັງສີ, ນັກແທກສາຍຕາ, ນັກຝຶກແອບສຽງ, ນັກຈິດຕະວິທະຍາ, ນັກໂພຊະ ນາການ;

4. ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວດ້ວຍການແພດພື້ນເມືອງ ໝາຍເຖິງ ໝໍຢາພື້ນເມືອງ, ໝໍນວດແຜນ ບູຮານ, ໝໍປັກເຂັມ;

5. ໂຮງໝໍ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວຂອງລັດ ຫຼື ຂອງເອກະຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸ ຍາດຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ໂດຍມີການປະກອບອຸປະກອນການແພດ, ຕຽງນອນ, ຜູ້ປະກອບວິຊາ ຊີບປີ້ນປົວ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ຕາມລະບຽບການ;

6. ໂຮງໝໍຊຸມຊົນ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວຂອງລັດຂັ້ນກາງ ທີ່ໃຫ້ການບໍລິການ ປີ້ນປົວທົ່ວໄປ ແລະ ຮອງຮັບການສົ່ງຕໍ່ ຄົນເຈັບຈາກໂຮງໝໍນ້ອຍ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍອາຄານສະຖານທີ່, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ, ຕຽງນອນ, ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ຕາມມາດ ຕະຖານຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;

7. ໂຮງໝໍນ້ອຍ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວຂອງລັດຂັ້ນຕົ້ນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ອາຄານສະຖານທີ່, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ, ຕຽງນອນ, ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ແລະ ບຸກຄະ ລາກອນ ຕາມມາດຕະຖານຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;

8. ຫ້ອງກວດພະຍາດ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວຂອງລັດ ຫຼື ຂອງເອກະຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ໂດຍມີການປະກອບອຸປະກອນການແພດພື້ນຖານ, ຜູ້ປະກອບວິຊາ ຊີບປີ້ນປົວ ແຕ່ບໍ່ມີຕຽງສໍາລັບຄົນເຈັບນອນພັກປີ້ນປົວແຮມຄົນ;

9. ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການເພີ່ມຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ສະຕິຕື່ນຕົວ ໃນການຄວບຄຸມ, ດູແລ ແລະ ພັດທະນາສຸຂະພາບຂອງຕົນ, ຄອບຄົວ, ລວມໝູ່ ແລະ ສັງຄົມ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ ດ້ວຍການຫັນປ່ຽນຄວາມຊົນເຄີຍ, ການສ້າງເງື່ອນໄຂອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການປະຕິບັດມາດຕະການ ຕ່າງໆ ເພື່ອປັບປຸງແບບແຜນດໍາລົງຊີວິດ ໂດຍເອົາວຽກງານສຸຂະສຶກສາເປັນໃຈກາງ;

10. ການປີ້ນປົວເສັຍຄ່າ ໝາຍເຖິງ ການປີ້ນປົວທີ່ຄົນເຈັບຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍຄ່າປີ້ນປົວດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ຜ່ານກອງທຶນທີ່ຕົນເປັນສະມາຊິກ;

11. ການປີ້ນປົວບໍ່ເສັຍຄ່າ ໝາຍເຖິງ ການປີ້ນປົວຄົນເຈັບທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ຫຼື ທຸກຍາກ ຊຶ່ງບໍ່ ສາມາດຈ່າຍຄ່າປີ້ນປົວດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍມີການຍື່ນຂອງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມລະບຽບການ;

12. ອາຍຸຣະສາດ ໝາຍເຖິງ ວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ການບົ່ງມະຕິ, ປີ້ນປົວ, ກັນພະຍາດ ແລະ ພື້ນຟູສຸຂະພາບຂອງຜູ້ໃຫຍ່;

13. ສັນລະຍະສາດ ໝາຍເຖິງ ວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ການບົ່ງມະຕິ ແລະ ປີ້ນປົວ ດ້ວຍການ ຜາຕັດ;

14. ນາຣີເວດສູຕິສາດ ໝາຍເຖິງ ວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ການບົ່ງມະຕິ, ປົ້ນປົວ, ກັນພະຍາດ, ການຊ່ວຍເອົາລູກອອກ ແລະ ພື້ນຟູສຸຂະພາບຂອງຜູ້ຍິງ;
15. ກຸມມານເວດສາດ ໝາຍເຖິງ ວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ການບົ່ງມະຕິ, ປົ້ນປົວ, ກັນພະຍາດ ແລະ ພື້ນຟູສຸຂະພາບຂອງເດັກ;
16. ຈັນຍາບັນແພດ ໝາຍເຖິງ ມາດຕະຖານຄວບຄຸມການປະພຶດຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປົນປົວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປົນປົວມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;
17. ຈັນຍາທຳແພດ ໝາຍເຖິງ ການເຄົາລົບ ແລະ ການປະຕິບັດຈັນຍາບັນແພດຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປົນປົວ;
18. ສູນປົນປົວສະເພາະ ແລະ ໂຮງໝໍສະເພາະວິຊາ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ບໍລິການປົນປົວສະເພາະວິຊາໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ຕາ, ຜິວໜັງ, ແຂ້ວ, ຫົວໃຈເສັ້ນເລືອດ, ສັນຍະກຳຕົບແຕ່ງ ແລະ ເສີມຄວາມງາມ.

ມາດຕາ 4(ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວ

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ ປັບປຸງວຽກງານປົນປົວໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ສະໜອງການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກຢ່າງທົ່ວເຖິງ ຕາມແຜນປະຕິຮູບລະບົບສາທາລະນະສຸກ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບການປົນປົວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ສົ່ງເສີມການບໍລິການປົນປົວ ໂດຍສົມທົບລະຫວ່າງການແພດສະໄໝໃໝ່ ແລະ ການແພດພື້ນເມືອງ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ພົນລະເມືອງທຸກຄົນມີສຸຂະພາບດີ, ແຂງແຮງ ໂດຍສະເພາະແມ່ ແລະ ເດັກ, ປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຍາກ, ຜູ້ຍຸ່ນທ່າງໄກສອກຫຼີກ, ຜູ້ພິການ, ຜູ້ເສຍອົງຄະ ແລະ ຜູ້ອາຍຸສູງ.

ລັດ ສົ່ງເສີມວຽກງານປົນປົວດ້ວຍການສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ ເຂົ້າໃນວຽກງານປົນປົວຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍປົນປົວເສັ້ນຄ່າ ຫຼື ບໍ່ເສັ້ນຄ່າຕາມລະບຽບການ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງໃນສັງຄົມ, ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນສະໜອງອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມືການແພດທີ່ທັນສະໄໝ ໃສ່ໂຮງໝໍຂອງລັດຢ່າງມີຈຸດສຸມ ແລະ ລົງທຶນໃສ່ການບໍລິການປົນປົວຂັ້ນສູງ ຫຼື ຂັ້ນສູງສຸດ.

ມາດຕາ 5(ປັບປຸງ) ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປົນປົວ

ວຽກງານປົນປົວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບສິດໃນການມີຊີວິດຂອງມະນຸດ;
2. ໃຫ້ການປົນປົວຢ່າງສະເໝີພາບ, ຍຸຕິທຳ, ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິທະຍາສາດການແພດ ເປັນຕົ້ນ ຄວາມສະອາດ, ຄວາມປອດໄພ;
3. ມີມະນຸດສະທຳ ເປັນຕົ້ນ ຈັນຍາບັນແພດ, ຈັນຍາທຳແພດ, ມີສະຕິ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວິຊາຊີບຂອງຕົນ;
4. ມີການເຫັນດີ ຫຼື ຍິນຍອມຂອງຄົນເຈັບ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ ເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 6(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງພົນລະເມືອງໃນການປົນປົວ

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກ ເພດ, ໄວ, ເຜົ່າ, ເຊື້ອຊາດ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ລະດັບການສຶກສາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຖື ລ້ວນແຕ່ມີສິດສະເໝີພາບໄດ້ຮັບການບໍລິການປົນປົວໃນເວລາເຈັບເປັນ, ຕຳນິສົງຂ່າວ ຫຼື ຮ້ອງທຸກ ຖ້າຕົນເຫັນວ່າການປົນປົວນັ້ນ ຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການ, ບໍ່ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີສິດອື່ນ ກ່ຽວກັບການປົນປົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ມີພັນທະເຄົາລົບກົດລະບຽບຂອງສະຖານທີ່ປົນປົວ, ປະຕິບັດຕາມການແນະນຳຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປົນປົວ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ກ່ຽວກັບການປົນປົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 7(ໃໝ່) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ໃຫ້ ແລະ ຮັບ ການບໍລິການປົນປົວ ດ້ວຍການແພດສະໄໝໃໝ່ ແລະ ການແພດພື້ນເມືອງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 8(ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວ ດ້ວຍການຄົ້ນຄວ້າ, ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີການແພດ, ການສ້າງ ບຳລຸງພະນັກງານ, ຍາດແຍງການຊ່ວຍເຫຼືອ, ປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ໝວດທີ 2

ການປະກອບວິຊາຊີບ ແລະ ລະບົບບໍລິການປົນປົວ

ມາດຕາ 9(ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປົນປົວ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປົນປົວ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຮຽນຈົບວິຊາການແພດ, ມີປະກາສະນິຍະບັດ ດ້ານການແພດສາຂາໃດໜຶ່ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຮັບຮູ້ໂດຍກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ;
2. ມີຈັນຍາບັນແພດ, ຈັນຍາທຳແພດ, ຄຸນສົມບັດດີ, ມີປະສົບການ ແລະ ບົດຮຽນດ້ານວິຊາຊີບປົນປົວຢູ່ໂຮງໝໍຂອງລັດ ຫຼື ເອກະຊົນມາແລ້ວ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມປີ;
3. ມີສຸຂະພາບດີ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຈາກແພດ;
4. ບໍ່ເຄີຍຖືກລົງວິໄນທາງດ້ານວິຊາຊີບປົນປົວ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຍ້ອນການກະທຳຜິດ ໂດຍເຈດຕະນາ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

5. ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ສໍາລັບພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ;

6. ໄດ້ຜ່ານການສອບເສັງ, ໄດ້ຮັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີຈາກສະພາຄຸ້ມຄອງວິຊາຊີບ ປີ້ນປົວ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ອອກຄໍາສັ່ງ, ແນະນໍາວິທີການ ແລະ ດໍາເນີນກິດຈະກຳການປີ້ນປົວ ຢ່າງມີຄຸນນະພາບ, ປອດໄພ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມຫຼັກວິທະຍາສາດການແພດ;

2. ຊຶ່ງຊາເຖິງຜົນໄດ້, ຜົນເສັຍ, ຜົນສະທ້ອນຂອງການກວດ ແລະ ການປີ້ນປົວ ທີ່ສາມາດ ເຮັດໄດ້, ຖ້າເຫັນວ່າສະພາບຂອງຄົນເຈັບບໍ່ຖືກກັບວິຊາສະເພາະ ຫຼື ຄວາມຊໍານານຂອງຕົນແລ້ວ ຕ້ອງແນະ ນໍາຢ່າງຮີບດ່ວນ ໃຫ້ຄົນເຈັບ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຜູ້ກ່ຽວ ໄປປີ້ນປົວຢູ່ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ເໝາະສົມ;

3. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ທຸກວິທີການປີ້ນປົວ ເປັນຕົ້ນ ການຜ່າຕັດ, ການເຈາະ, ການຂູດ, ການຖູ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດບາດ ແຜ ຕ້ອງມີຂໍ້ມູນອ້າງອີງຊັດເຈນ ດ້ານການແພດ ແລະ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຄົນເຈັບ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຜູ້ກ່ຽວຮັບຮູ້ ແລະ ເຫັນດີເສັຍກ່ອນ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ກໍລະນີສຸກເສີນ ຫຼື ຄົນເຈັບເສັຍສະຕິ ທີ່ບໍ່ມີຍາດພີ່ນ້ອງ.

ມາດຕາ 11(ປັບປຸງ) ການພົວພັນລະຫວ່າງ ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ແລະ ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ລວມທັງສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ ການຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສາມາດພົວພັນ, ຮ່ວມມື, ຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ເພື່ອຍົກສູງຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ແລະ ປະສິບການທາງດ້ານວິຊາ ການ, ຄຸນນະພາບຂອງການບໍລິການປີ້ນປົວ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ການບໍລິການປີ້ນປົວ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 12(ປັບປຸງ) ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວ

ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວຂອງລັດ ມີ ໂຮງໝໍສູນກາງ, ສູນປີ້ນປົວສະເພາະ, ໂຮງໝໍພາກ, ໂຮງໝໍແຂວງ, ນະຄອນ, ໂຮງໝໍຊຸມຊົນ, ໂຮງໝໍນ້ອຍ, ຖົງຢາປະຈຳບ້ານ, ໂຮງໝໍການແພດພື້ນເມືອງ. ສໍາລັບມາດຕະຖານຂອງໂຮງໝໍພາກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ;

2. ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວຂອງເອກະຊົນ ມີ ໂຮງໝໍທົ່ວໄປ, ໂຮງໝໍສະເພາະວິຊາ, ໂຮງໝໍ ການແພດພື້ນເມືອງ, ຫ້ອງກວດພະຍາດ;

3. ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວ ຂອງລັດ ຮ່ວມກັບ ເອກະຊົນ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 13(ປັບປຸງ) ລະບົບບໍລິການປົນປົງ

ລະບົບບໍລິການປົນປົງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີ:

1. ລະບົບບໍລິການປົນປົງຂອງລັດ;
2. ລະບົບບໍລິການປົນປົງຂອງເອກະຊົນ;
3. ລະບົບບໍລິການປົນປົງຂອງ ລັດ ຮ່ວມກັບ ເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 14(ປັບປຸງ) ລະບົບບໍລິການປົນປົງຂອງລັດ

ລະບົບບໍລິການປົນປົງຂອງລັດ ມີ ສີ່ ຂັ້ນ:

1. ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນຕົ້ນ;
2. ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນກາງ;
3. ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນສູງ;
4. ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນສູງສຸດ.

ການບໍລິການປົນປົງຂອງໂຮງໝໍການແພດພື້ນເມືອງ ສາມາດດຳເນີນໃນລະບົບບໍລິການປົນປົງຂອງລັດທຸກຂັ້ນ ແລະ ລະບົບບໍລິການປົນປົງຂອງເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 15(ປັບປຸງ) ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນຕົ້ນ

ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນຕົ້ນ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປົນປົງ ຢູ່ ໂຮງໝໍນ້ອຍ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີໂຮງໝໍນ້ອຍນັ້ນ ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ປະກອບຖົງຢາປະຈຳບ້ານ.

ຖົງຢາປະຈຳບ້ານ ປະກອບດ້ວຍແພດບ້ານ ຫຼື ອາສາສະໝັກສາທາລະນະສຸກບ້ານ, ໝໍຢາພື້ນເມືອງ ແລະ ມີເຄື່ອງມືການແພດຂັ້ນພື້ນຖານ. ຜູ້ຮັບຜິດຊອບຖົງຢາປະຈຳບ້ານ ກວດ ແລະ ປິ່ນປົວພະຍາດບໍ່ຮ້າຍແຮງທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນຕາມລະດູການ ເປັນຕົ້ນ ພະຍາດຖອກທ້ອງ, ເປັນໄຂ້, ເປັນຫວັດ ລວມທັງບາດແຜນ້ອຍ ແລະ ອື່ນໆ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ຖົງຢາປະຈຳບ້ານ ສາມາດຊ່ວຍເອົາລູກອອກຢູ່ເຮືອນ ພ້ອມທັງຈ່າຍຢາ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ານສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນໃນບ້ານທີ່ຕິນຮັບຜິດຊອບ ແລະ ລາຍງານຕາມສາຍການຈັດຕັ້ງ.

ມາດຕາ 16(ປັບປຸງ) ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນກາງ

ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນກາງ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປົນປົງ ຢູ່ ໂຮງໝໍຊຸມຊົນ.

ໂຮງໝໍຊຸມຊົນ ປະກອບດ້ວຍ ທ່ານໝໍ, ແພດຊ່ວຍ, ທັນຕະແພດ, ທັນຕະແພດຊ່ວຍ, ພະຍາບານ, ຜະດຸງຄັນ, ນັກເຕັກນິກການແພດຕ່າງໆ, ມີເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທະຍາການ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ຈຳເປັນ, ຮັບຜິດຊອບກວດ ແລະ ປິ່ນປົວພະຍາດໃນ ສີ່ ວິຊາຫຼັກ ຄື ອາຍຸຣະສາດ, ສັນລະຍະສາດ, ນາຣີເວດສູຕິສາດ ແລະ ກຸມມານເວດສາດ.

ມາດຕາ 17(ປັບປຸງ) ການບໍລິການປົນປົວຂັ້ນສູງ

ການບໍລິການປົນປົວຂັ້ນສູງ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປົນປົວຢູ່ໂຮງໝໍແຂວງ, ໂຮງໝໍພາກ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ທ່ານໝໍຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ, ທ່ານໝໍ, ທັນຕະແພດ, ພະຍາບານ, ຜະດຸງຄັນ, ນັກ ເຕັກນິກການແພດຕ່າງໆ, ມີເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດຄົບຖ້ວນ, ນຳໃຊ້ວິທະຍາການ ແລະ ເຕັກ ໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ, ມີຄວາມສາມາດກວດ ແລະ ປົນປົວ ໃນລະດັບສູງກວ່າ ໂຮງໝໍຊຸມຊົນ.

ມາດຕາ 18(ປັບປຸງ) ການບໍລິການປົນປົວຂັ້ນສູງສຸດ

ການບໍລິການປົນປົວຂັ້ນສູງສຸດ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປົນປົວຢູ່ໂຮງໝໍສູນກາງ ແລະ ສູນປົນປົວສະເພາະ.

ໂຮງໝໍສູນກາງ ແລະ ສູນປົນປົວສະເພາະ ປະກອບດ້ວຍ ທ່ານໝໍຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ, ທ່ານໝໍ, ທັນຕະແພດ, ພະຍາບານ, ຜະດຸງຄັນ, ນັກເຕັກນິກການແພດຕ່າງໆ, ມີເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການ ແພດຄົບຖ້ວນ, ນຳໃຊ້ວິທະຍາການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ, ມີຄວາມສາມາດກວດ ແລະ ປົນປົວ ໃນລະດັບສູງກວ່າ ໂຮງໝໍແຂວງ, ໂຮງໝໍພາກ.

ມາດຕາ 19(ປັບປຸງ) ການເຊື່ອມຕໍ່ລະບົບບໍລິການປົນປົວຂອງລັດ

ໃນການນຳໃຊ້ການບໍລິການປົນປົວຂອງລັດ ຄົນເຈັບ ມີສິດໄດ້ຮັບການປົນປົວຢູ່ຂັ້ນຕົ້ນ, ຕໍ່ເນື່ອງ ໄປຫາຂັ້ນກາງ, ຂັ້ນສູງ ແລະ ຂັ້ນສູງສຸດ ຕາມອາການເບົາ ຫຼື ໜັກຂອງພະຍາດ ໂດຍປະຕິບັດຕາມລະບອບ ແລະ ຫຼັກການຂອງການສົ່ງຕໍ່. ໃນກໍລະນີສຸກເສີນ ຫຼື ເປັນພະຍາດຮ້າຍແຮງນັ້ນ ຄົນເຈັບ ສາມາດນຳໃຊ້ການ ບໍລິການປົນປົວຂັ້ນກາງ, ຂັ້ນສູງ ຫຼື ຂັ້ນສູງສຸດໂດຍກົງກໍໄດ້.

ໃນການບໍລິການປົນປົວຂອງລັດນັ້ນ ໂຮງໝໍຂັ້ນລຸ່ມ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ໂຮງໝໍຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວກັບການ ປົນປົວ ແລະ ໂຮງໝໍຂັ້ນເທິງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລົງກວດກາ, ແນະນຳ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໂຮງໝໍ ຂັ້ນລຸ່ມ.

ມາດຕາ 20(ປັບປຸງ) ລະບົບບໍລິການປົນປົວຂອງເອກະຊົນ

ລະບົບບໍລິການປົນປົວຂອງເອກະຊົນ ແມ່ນ ການບໍລິການປົນປົວ ຢູ່ ສະຖານທີ່ບໍລິການປົນປົວ ຂອງເອກະຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ.

ສະຖານທີ່ບໍລິການປົນປົວຂອງເອກະຊົນ ປະກອບດ້ວຍ ສະຖານທີ່, ບຸກຄະລາກອນ, ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນການແພດ, ນຳໃຊ້ວິທະຍາການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ຄ່າບໍລິການປົນປົວ ຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການປົນປົວຂອງເອກະຊົນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 21(ປັບປຸງ) ຫ້ອງກວດພະຍາດ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ສາມາດມີຫ້ອງກວດພະຍາດບ່ອນດຽວ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ການອະນຸຍາດຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ໃນກໍລະນີເຈົ້າຂອງຫ້ອງກວດພະຍາດ ເສັຍຊີວິດ ຫຼື ຕິດຂັດນັ້ນ ບຸກຄົນອື່ນ ບໍ່ມີສິດນໍາໃຊ້ຫ້ອງ ກວດພະຍາດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ວ່າຈະໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ຍືມ ກໍຕາມ ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ມາດຕາ 22(ໃໝ່) ລະບົບບໍລິການປີ້ນປົວ ຂອງລັດ ຮ່ວມກັບ ເອກະຊົນ

ລະບົບບໍລິການປີ້ນປົວ ຂອງລັດ ຮ່ວມກັບ ເອກະຊົນ ແມ່ນ ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃນການພັດທະນາການບໍລິການພາຍໃນສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວ ຂອງລັດ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ ເຊັ່ນ ການປັບປຸງສະຖານທີ່ບໍລິການ, ການປະກອບອຸປະກອນການແພດທີ່ທັນສະໄໝ, ການບໍລິການທີ່ດີ ແລະ ວ່ອງໄວ, ການບໍລິການດ້ານວິຊາການລະດັບສູງ ລວມທັງການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບ ປີ້ນປົວ ທີ່ປະຈໍາການຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການ ຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເພື່ອບໍລິການປີ້ນປົວ ເຊັ່ນ ຫ້ອງກວດ ພະຍາດເອກະຊົນ ໃນໂຮງໝໍຂອງລັດ.

ມາດຕາ 23 ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ

ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ ຂອງສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວແຕ່ລະຂັ້ນ ລວມທັງຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຕ້ອງໃຫ້ຖືກກັບມາດຕະຖານ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ເຄື່ອງມື ຫຼື ອຸປະກອນການແພດ ທີ່ເປ່ເພ ແລະ ບໍ່ສາມາດສ້ອມແປງໄດ້ ຫຼື ໝົດອາຍຸການນໍາໃຊ້ ຕ້ອງຢຸດເຊົາການນໍາໃຊ້ ຕາມລະບຽບການ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ໝວດທີ 3

ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຈັນຍາບັນ ຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ

ມາດຕາ 24(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດພະຍາດ;
2. ບົ່ງມະຕິພະຍາດ;
3. ອອກໃບສັ່ງປີ້ນປົວ;
4. ວາງຢາ;
5. ຈ່າຍຢາ;
6. ແນະນໍາດ້ານການແພດ;
7. ພະຍາບານ;
8. ປະຈໍາການ;

9. ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານແກ່ຄົນເຈັບ;
10. ຮັກສາຄວາມລັບຂອງຄົນເຈັບ;
11. ອອກໃບຢັ້ງຢືນການແພດ;
12. ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ປະເມີນຜົນ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 25(ປັບປຸງ) ການກວດພະຍາດ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງກວດພະຍາດໃຫ້ຄົນເຈັບ ດ້ວຍສະຕິ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ສູງ, ວ່ອງໄວ ທັນເວລາ ພ້ອມທັງບັນທຶກຂໍ້ມູນຕ່າງໆຂອງຄົນເຈັບ ໂດຍນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້, ປະສົບການ, ສະຕິ ປັນຍາ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອ ຊ່ວຍບົ່ງມະຕິພະຍາດ.

ມາດຕາ 26 ການບົ່ງມະຕິພະຍາດ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງບົ່ງມະຕິພະຍາດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ສູງ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານຈາກຜົນຂອງການກວດ, ການວິເຄາະປະເພດຕ່າງໆ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງ ໃຫ້ແກ່ການກຳນົດວິທີການປີ້ນປົວ ແລະ ພື້ນຟູສຸຂະພາບຂອງຄົນເຈັບ.

ມາດຕາ 27 ການອອກໃບສັ່ງປີ້ນປົວ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງອອກໃບສັ່ງປີ້ນປົວ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ການປີ້ນປົວດຳເນີນໄປຢ່າງຖືກ ຕ້ອງ, ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ.

ມາດຕາ 28(ປັບປຸງ) ການວາງຢາ

ການວາງຢາ ເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍໃບສັ່ງຢາ ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ, ອາຍຸ, ບ່ອນຢູ່ຂອງຄົນເຈັບ;
 2. ຊື່ພະຍາດ;
 3. ຊື່ຢາ, ຄວາມແຮງ, ຈຳນວນ, ວິທີນຳໃຊ້ຢາ;
 4. ວັນ, ເດືອນ, ປີ ຂຽນໃບສັ່ງຢາ;
 5. ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ພ້ອມດ້ວຍລາຍເຊັນຂອງທ່ານໝໍ ຫຼື ທັນຕະແພດ.
- ການຂຽນໃບສັ່ງຢາ ຕ້ອງໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ຊັດເຈນ ແລະ ສາມາດອ່ານອອກໄດ້.

ມາດຕາ 29 ການຈ່າຍຢາ

ການຈ່າຍຢາ ດຳເນີນໂດຍເພສັດຊະກອນ, ພະຍາບານ ຫຼື ຜະດຸງຄັນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມໃບສັ່ງຢາຂອງທ່ານໝໍ ຫຼື ທັນຕະແພດຢ່າງເຂັ້ມງວດ ພ້ອມທັງໃຫ້ຄຳແນະນຳການນຳໃຊ້ຢານັ້ນ ຢ່າງລະອຽດແກ່ຄົນເຈັບ.

ມາດຕາ 30(ປັບປຸງ) ການແນະນຳດ້ານການແພດ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງແນະນຳໃຫ້ຄົນເຈັບຮູ້ສະພາບການເຈັບເປັນຂອງຜູ້ກ່ຽວ ຫຼັງຈາກການກວດ, ການບົ່ງມະຕິ ພ້ອມທັງແນະນຳວິທີການປີ້ນປົວໃຫ້ຄົນເຈັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 31(ປັບປຸງ) ການພະຍາບານ

ການພະຍາບານ ແມ່ນ ການປົວລະບັດ, ປົວ ແລະ ຕິດຕາມສະພາບຄົນເຈັບ ຢ່າງໃກ້ຊິດ ຫຼື ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ພ້ອມທັງບັນທຶກ ໂດຍຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ເປັນຕົ້ນ ພະຍາບານ, ຜະດຸງຄັນ, ນັກກາຍະພາບບຳບັດ.

ການພະຍາບານ ຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມໃບສັ່ງປີ້ນປົວຂອງທ່ານໝໍ, ທັນຕະແພດ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 32(ປັບປຸງ) ການປະຈຳການ

ການປະຈຳການ ແມ່ນ ການເວນຍາມ ຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວ, ສາມາດບໍລິການສຸຂະພາບ ແລະ ປີ້ນປົວໄດ້ຕະຫຼອດ ຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ ໂດຍຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວທັງໝົດ ຕາມລະບອບປະຈຳການ ຊຶ່ງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ກຳນົດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 33(ປັບປຸງ) ການໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານແກ່ຄົນເຈັບ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານແກ່ຄົນເຈັບ, ຄອບຄົວ ຫຼື ຊຸມຊົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການແພດ ທີ່ບໍ່ເປັນຄວາມລັບ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຢາກຮູ້, ຄວາມສົນໃຈ ແລະ ການໃຫ້ກຳລັງໃຈ;
2. ຊື່ແຈງ ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບ ການກວດ, ການບົ່ງມະຕິ, ການປີ້ນປົວ, ການປົວລະບັດ, ການລ້ຽງດູ, ການຟື້ນຟູ, ການກັນພະຍາດ, ຄວາມສ່ຽງ, ຜົນຮ້າຍ, ລະດັບຄວາມຮ້າຍແຮງ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ຄວາມອາດສາມາດເປັນໄປໄດ້, ວິທີການອື່ນ ຫຼື ທ່າອ່ຽງ ທີ່ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ ກ່ຽວກັບການປີ້ນປົວ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການປ່ຽນສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວນັ້ນ ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງແຈ້ງຄວາມສ່ຽງ ກ່ຽວກັບສະພາບການເຈັບເປັນ ພ້ອມທັງສົ່ງບົດບັນທຶກການປີ້ນປົວໄປໃຫ້ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວບ່ອນໃໝ່.

ມາດຕາ 34 ການຮັກສາຄວາມລັບຂອງຄົນເຈັບ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງຮັກສາຄວາມລັບຢ່າງເຂັ້ມງວດ ກ່ຽວກັບພະຍາດ, ຕຳນິຈຸດພິເສດ ຂອງຄົນເຈັບ ທີ່ຍັງມີຊີວິດ ຫຼື ເສຍຊີວິດແລ້ວ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນເຈັບເອງ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 35 ການອອກໃບຢັ້ງຢືນການແພດ

ໃບຢັ້ງຢືນການແພດ ປະກອບດ້ວຍໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບ, ໃບຢັ້ງຢືນການເກີດ, ໃບຢັ້ງຢືນການເສັຍຊີ ວິດ, ໃບຢັ້ງຢືນເສັຍອົງຄະ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນອື່ນ ຊຶ່ງອອກໃຫ້ໂດຍຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນ ຫຼັກຖານທາງດ້ານກົດໝາຍ.

ໃບຢັ້ງຢືນການແພດ ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ, ຕາມຫຼັກການວິທະຍາສາດການ ແພດ.

ແບບພິມຂອງໃບຢັ້ງຢືນການແພດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 36(ປັບປຸງ) ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງຍົກສູງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງຕົນ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຂົ້າຮ່ວມ ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດຕົວຈິງໃນການປະຕິບັດວິຊາຊີບຂອງຕົນ ເພື່ອ ຍົກສູງຄຸນນະພາບຂອງການກວດ, ບົ່ງມະຕິພະຍາດ ແລະ ປິ່ນປົວໃຫ້ທັນກັບຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະ ຍາສາດການແພດຂອງຍຸກສະໄໝ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຄົນເຈັບ.

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ຈັນຍາບັນ ຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ

ຈັນຍາບັນຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບສິດໃນການມີຊີວິດ ແລະ ກຽດສັກສີຂອງຄົນເຈັບ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຄົນເຈັບ ໂດຍບໍ່ມີການຈຳແນກໃດໆ ລວມທັງບໍ່ໃຫ້ໝິ່ນປະໝາດຊາກສົບ;
2. ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກການປິ່ນປົວທີ່ຖືກຮັບຮູ້ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະ ເທດ ເພື່ອຊ່ວຍຄົນເຈັບພື້ນພູສຸຂະພາບ;
3. ເກັບຄ່າບໍລິການປິ່ນປົວຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ໂດຍບໍ່ຮຽກຮ້ອງຄຸນຄ່າເພີ່ມ ເຕີມໃດໆ;
4. ຟັງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມຕັດສິນໃຈຂອງຄົນເຈັບ ບົນພື້ນຖານ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ແລະ ວິຊາຊີບການແພດ;
5. ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນເຈັບທີ່ກຳລັງຕິກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍໃນເບື້ອງຕົ້ນ ດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດໃຈ ເມື່ອຕົນມີເງື່ອນໄຂຊ່ວຍໄດ້ ໂດຍບໍ່ປະຕິເສດ ຫຼື ຫຼົບຫຼີກການຊ່ວຍເຫຼືອດັ່ງກ່າວ;
6. ລະດົມຄົນເຈັບໃຫ້ການຮ່ວມມືໃນການປິ່ນປົວ ທັງໃຫ້ກຳລັງໃຈເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ຄົນເຈັບເອງເປັນຕົ້ນຕໍ, ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ;

7. ມີຄວາມມານະອິດທິນ, ມະນຸດສຳພັນດີ, ສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ, ບໍ່ມີອະຄະຕິ ແລະ ປະຕິກິລິຍາ ຕໍ່ວາຈາ ແລະ ການສະແດງອອກ ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມຂອງຄົນເຈັບ ແລະ ຍາດພື້ນອງຂອງຜູ້ກ່ຽວ;
8. ເຄົາລົບ ແລະ ນັບຖືເພື່ອນຮ່ວມວິຊາຊີບດຽວກັນ;
9. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ວຍຄວາມຍຸຕິທໍາ, ມີສະຕິ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ.

ໝວດທີ 4

ການເງິນດ້ານການປິ່ນປົວ

ມາດຕາ 38(ປັບປຸງ) ການເງິນດ້ານການປິ່ນປົວ

ການເງິນດ້ານການປິ່ນປົວ ແມ່ນ ການເງິນກ່ຽວກັບລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ໃນການບໍລິການປິ່ນປົວ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນລະບົບຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ພົນລະເມືອງບຸກຄົນມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວຢ່າງສະເໝີພາບ, ເປັນທໍາ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 39(ປັບປຸງ) ແຫຼ່ງການເງິນດ້ານການປິ່ນປົວ

ແຫຼ່ງການເງິນດ້ານການປິ່ນປົວ ໄດ້ມາຈາກ:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
 2. ຄັງປະກັນສຸຂະພາບ;
 3. ການປະກອບສ່ວນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
 4. ການປະກອບສ່ວນຂອງສັງຄົມ ຈາກການຈັດກິດຈະກຳໃດໜຶ່ງ;
 5. ການເກັບໂດຍກົງຈາກຄົນເຈັບ;
- ຄັງປະກັນສຸຂະພາບ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 40(ປັບປຸງ) ການເສັຍຄ່າປິ່ນປົວດ້ວຍຕົນເອງ

ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງຄັງປະກັນສຸຂະພາບ ເມື່ອມາກວດພະຍາດ ແລະ ປິ່ນປົວສຸຂະພາບ ຢູ່ ສະຖານທີ່ບໍລິການປິ່ນປົວ ກໍຈະໄດ້ເສັຍຄ່າປິ່ນປົວດ້ວຍຕົນເອງ.

ມາດຕາ 41(ປັບປຸງ) ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ຄ່າປິ່ນປົວ

ຄ່າທຳນຽມ ແມ່ນ ຄ່າເກັບຈາກເອກະສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການປິ່ນປົວ ເຊັ່ນ ໃບຢັ້ງຢືນການແພດ, ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບ.

ຄ່າບໍລິການ ແມ່ນ ຄ່າເກັບຈາກການບໍລິການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຄ່າທ້ອງຮອນ, ຄ່າລົດນຳສົ່ງຄົນເຈັບ.

ຄ່າປິ່ນປົວ ແມ່ນ ຄ່າເກັບຈາກການປິ່ນປົວຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ການກວດ, ວິເຄາະ, ສ່ອງລັງສີ, ຜາຕັດ, ຢາ, ຜະລິດຕະພັນການແພດ, ເຕັກນິກອື່ນໆ.

ການເກັບຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ຄ່າປິ່ນປົວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 42(ປັບປຸງ) ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຄ່າທໍານຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ຄ່າປິ່ນປົວ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຄ່າທໍານຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ຄ່າປິ່ນປົວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ດ້ວຍຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ໝວດທີ 5

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 43(ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ

ຫ້າມຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຈໍາແນກ, ເມີນເສີຍ ແລະ ປະລະໜ້າທີ່ຕໍ່ການປິ່ນປົວຄົນເຈັບ;
2. ເອົາການຄ້າເປັນເປົ້າໝາຍຂອງການປິ່ນປົວ;
3. ອອກໃບຢັ້ງຢືນການແພດແບບສົມຮູ້ຮວມຄິດ;
4. ເຮັດການຄ້າຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ອະໄວຍະວະໃດໜຶ່ງຈາກຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ;
5. ດໍາເນີນບໍລິການປິ່ນປົວຢູ່ສະຖານທີ່ຕ້ອງຫ້າມ;
6. ດໍາເນີນບໍລິການປິ່ນປົວທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ດໍາເນີນບໍລິການປິ່ນປົວທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການແພດ.

ມາດຕາ 44(ໃໝ່) ຫ້າມຈໍາແນກ, ເມີນເສີຍ ແລະ ປະລະໜ້າທີ່ຕໍ່ການປິ່ນປົວຄົນເຈັບ

ການຫ້າມຈໍາແນກ, ເມີນເສີຍ ແລະ ປະລະໜ້າທີ່ຕໍ່ການປິ່ນປົວຄົນເຈັບ ຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບ ປິ່ນປົວ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການບໍ່ກຽມພ້ອມປະຕິບັດໜ້າທີ່;
2. ການບໍ່ຮັບຕ້ອນຄົນເຈັບ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ ຕາມຈັນຍາບັນແພດ;
3. ການບໍ່ໃຫ້ຄວາມສະດວກໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງການບໍລິການປິ່ນປົວ;
4. ການບໍ່ມາປະຈໍາການຕາມລະບອບປະຈໍາການ;
5. ການຢຸດເຊົາປິ່ນປົວ ຕາມການສະເໜີຂອງຄົນເຈັບ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຜູ້ກ່ຽວ.

ມາດຕາ 45(ປັບປຸງ) ຫ້າມເອົາການຄ້າເປັນເປົ້າໝາຍຂອງການປິ່ນປົວ

ຫ້າມຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ ເອົາການຄ້າເປັນເປົ້າໝາຍຂອງການປິ່ນປົວ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ເອົາຜົນກໍາໄລເປັນຕົ້ນຕໍຄືກັບການຄ້າ;
2. ຖ່ວງດຶງຄົນເຈັບ ໄວ້ຍາວນານ ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນ;
3. ໂຄສະນາເກີນຄວາມເປັນຈິງ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ຄົນເຈັບມາປິ່ນປົວນໍາຕົນ;
4. ຕົບແຕ່ງສະຖານທີ່ບໍລິການປິ່ນປົວ ແລະ ຈັດວາງປ້າຍໂຄສະນາ ທີ່ມີລັກສະນະການຄ້າ;
5. ຍາດແຍ່ງຄົນເຈັບຂອງຜູ້ອື່ນ ມາປິ່ນປົວ, ວິພາກວິຈານ ຫຼື ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສື່ການປິ່ນປົວຂອງ

ຜູ້ອື່ນ.

ມາດຕາ 46(ປັບປຸງ) ຫ້າມອອກໃບຢັ້ງຢືນການແພດແບບສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ

ຫ້າມຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ ເຮັດບົດລາຍງານ, ອອກໃບຢັ້ງຢືນການແພດ ໂດຍມີການສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບຄົນເຈັບ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ ຊຶ່ງເປັນການລະເມີດຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 47(ປັບປຸງ) ຫ້າມເຮັດການຄ້າຜະລິດຕະພັນ, ອະໄວຍະວະໃດໜຶ່ງຈາກຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ

ຫ້າມຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ ສົ່ງເສີມ ຫຼື ເຮັດການຊື້ຂາຍຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ອະໄວຍະວະໃດໜຶ່ງຈາກຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ, ຄົນເຈັບ ເຊັ່ນ ເລືອດ, ອົງຄະ, ຈິວະ, ຈຸລັງ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນຈາກຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຫຼື ເສຍຊີວິດແລ້ວ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີ ທີ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 48(ປັບປຸງ) ຫ້າມດຳເນີນບໍລິການປິ່ນປົວຢູ່ສະຖານທີ່ຕ້ອງຫ້າມ

ສະຖານທີ່ຕ້ອງຫ້າມທີ່ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວບໍ່ສາມາດດຳເນີນບໍລິການປິ່ນປົວ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານທີ່ຄ້າຂາຍ ເຊັ່ນ ສູນການຄ້າ, ຕະຫຼາດ;
2. ຮ້ານຂາຍຢາ, ຜະລິດຕະພັນ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ;
3. ສະຖານທີ່ຕ້ອງຫ້າມອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 49(ປັບປຸງ) ຫ້າມດຳເນີນບໍລິການປິ່ນປົວທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ

ຫ້າມຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ ດຳເນີນບໍລິການປິ່ນປົວທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ນຳໃຊ້ວິທີການປິ່ນປົວ ທີ່ບໍ່ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ບໍ່ສາມາດກວດໄດ້ ຈາກຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ.

ມາດຕາ 50 ຫ້າມດຳເນີນບໍລິການປິ່ນປົວທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການແພດ

ຫ້າມຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ ດຳເນີນ, ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມການປິ່ນປົວທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການແພດ ເຊັ່ນ ການຫຼຸດຮຸກ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກປິ່ນປົວທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ.

ມາດຕາ 51(ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຄົນເຈັບ

ຫ້າມຄົນເຈັບ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ອອກໂຮງໝໍໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ປະພຶດຕິນະໂນມາຍາສົມຕໍ່ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ;
3. ລັດຄົວ, ລະເມີດຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ;
4. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ ເພື່ອອອກໃບຢັ້ງຢືນການແພດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 6 ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 52(ໃໝ່) ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວ ສາມາດແກ້ໄຂດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະນີປະນອມ ຫຼື ການໄກ່ເກ້ຍ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ;
5. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 53(ໃໝ່) ການປະນີປະນອມ ຫຼື ການໄກ່ເກ້ຍ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດປຶກສາຫາລື, ເຈລະຈາ, ປະນີປະນອມ ຫຼື ໄກ່ເກ້ຍກັນ.

ມາດຕາ 54(ໃໝ່) ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີຕ້ອງການຈັດຕັ້ງກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ຕົນສັງກັດ ຫຼື ອະນຸຍາດນັ້ນ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 55(ໃໝ່) ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນການດຳເນີນວຽກງານປົນປົວນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສັຍຫາຍ ມີສິດສະເໜີໃຫ້ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 56(ໃໝ່) ການຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ

ໃນກໍລະນີເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນການດຳເນີນວຽກງານປົນປົວນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ຝ່າຍໃດ ຝ່າຍໜຶ່ງ ສາມາດຮ້ອງພ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການ.

ມາດຕາ 57(ໃໝ່) ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ໃນກໍລະນີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດສະເໜີຕ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນ ຕາມການຕົກລົງກັນ ຫຼື ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ໝວດທີ 7 ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີນປົວ

ມາດຕາ 58(ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີນປົວຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົບທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີນປົວ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;
2. ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ, ເທດສະບານ;
4. ຄະນະກຳມະການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ.

ນອກຈາກ ອົງການຄຸ້ມຄອງດັ່ງກ່າວແລ້ວ, ຍັງມີສະພາຄຸ້ມຄອງວິຊາຊີບປີນປົວ.

ມາດຕາ 59(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີນປົວ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານປີນປົວ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຫັນເອົານະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ມະຕິຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບວຽກງານປີນປົວ ມາເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດຂອງຕົນ ພ້ອມທັງເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ສ້າງ, ປັບປຸງກົດລະບຽບ ແລະ ມາດຕະຖານ ກ່ຽວກັບວຽກງານປີນປົວ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປີນປົວ, ວິທະຍາສາດການແພດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
5. ຊີ້ນຳດ້ານວິຊາສະເພາະ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານປີນປົວ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີນປົວ ຂັ້ນລຸ່ມ ທີ່ ຂຶ້ນກັບຕົນ ຊຶ່ງຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
7. ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງພົນລະເມືອງ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບ, ມາດຕະຖານການປີນປົວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີນປົວ;
8. ສ້າງ, ບຳລຸງພະນັກງານໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຈັນຍາບັນແພດ ແລະ ຈັນຍາທຳແພດ;
9. ອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ເປັນຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີນປົວ;

10. ພົວພັນ ແລະ ປະສານສົມທົບ ກັບ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ມີສະຖານທີ່ບໍລິການສຸຂະພາບ ລວມທັງວຽກງານວິຊາການ;
11. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປີ້ນປົວ;
12. ສະຫຼຸບ ປະເມີນຜົນ ແລ້ວລາຍງານວຽກງານຂອງຕົນ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການ.

ມາດຕາ 60(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີ້ນປົວ ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫັນເອົານະໂຍບາຍ, ແຜນການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະ ສຸກ ກ່ຽວກັບວຽກງານປີ້ນປົວມາເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດຂອງຕົນ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປີ້ນປົວ, ວິທະຍາສາດການແພດ;
3. ຊີ້ນຳທ້ອງຖານສາທາລະນະສຸກເມືອງ, ເທດສະບານ ໃນການເກັບກຳ, ຮັກສາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປີ້ນປົວ;
4. ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ສັງຄົມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປີ້ນປົວ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພ;
5. ຄົ້ນຄວ້າຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນທີ່ມີຈຸດປະສົງປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ແລ້ວນຳສະເໜີ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
6. ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງພົນລະເມືອງ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບ, ມາດ ຕະຖານ ຂອງການປີ້ນປົວ;
7. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານປີ້ນປົວ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;
8. ພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປີ້ນປົວ ຕາມການມອບໝາຍ;
9. ສະຫຼຸບ ປະເມີນຜົນ ແລ້ວລາຍງານວຽກງານຂອງຕົນ ໃຫ້ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການ.

ມາດຕາ 61(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປົນປົງ ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ, ເທດສະບານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົງ;
2. ເຜີຍແຜ່, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປົນປົງ, ວິທະຍາສາດ ການແພດ;
3. ຊີ້ນຳໂຮງໝໍ້ອຍ, ຄະນະກຳມະການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ ໃນການເກັບກຳ, ຮັກສາ ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົງ;
4. ເກັບກຳ, ຮັກສາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົງ;
5. ເກັບກຳ, ຄົ້ນຄວ້າຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງປະກອບວິຊາຊີບປົນປົງ ແລ້ວນຳ ສະເໜີພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
6. ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງພົນລະເມືອງ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບ, ມາດ ຕະຖານ ຂອງການປົນປົງ;
7. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົງ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;
8. ສະຫຼຸບ ປະເມີນຜົນ ແລ້ວລາຍງານວຽກງານຂອງຕົນ ໃຫ້ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 62(ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປົນປົງ ຄະນະກຳມະການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແນະນຳປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮັກສາສຸຂະພາບ ແນໃສ່ຮັບປະກັນ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ມີຈິດສຳນຶກ ໃນການ ຮັກສາ, ປົນປົງສຸຂະພາບ ແລະ ກັນພະຍາດ;
2. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການສຸຂະພາບປະເພດຕ່າງໆ;
3. ແຈ້ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຂອງ ປະຊາຊົນ;
4. ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ, ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ;
5. ປຸກລະດົມປະຊາຊົນ ໃຫ້ໄປຮັບການບໍລິການປົນປົງ ຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການປົນປົງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການສັກຢາກັນພະຍາດ ຂອງແມ່ ແລະ ເດັກ, ການອອກລູກທີ່ປອດໄພ;
6. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານຂອງຕົນ ໃຫ້ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ, ເທດ ສະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 63(ປັບປຸງ) ສະພາຄຸ້ມຄອງວິຊາຊີບປີ້ນປົວ

ສະພາຄຸ້ມຄອງວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ແມ່ນ ອົງການທີ່ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຊຶ່ງມີພາລະບົດບາດ ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ໂດຍແມ່ນກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງ.

ສະພາຄຸ້ມຄອງວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ, ອອກກົດລະບຽບ ກ່ຽວກັບຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບການອະນຸມັດ ການອອກໃບຢັ້ງຢືນປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ໂດຍຜ່ານການສອບເສັງ ຫຼື ການຄົ້ນຄວ້າ ຂອງຄະນະແພດຂຽວຊານສະເພາະດ້ານ;
3. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຕີລາຄາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ລວມທັງການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ;
4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ຂອງສະພາຄຸ້ມຄອງວິຊາຊີບປີ້ນປົວໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 64(ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີ້ນປົວ ຂະແໜງການອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

**ໝວດທີ 8
ການກວດກາວຽກງານປີ້ນປົວ**

ມາດຕາ 65(ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາວຽກງານປີ້ນປົວ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີ້ນປົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 58 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ສົມວນຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 66(ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານປີນປົວ ມີ ເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປີນປົວ;
2. ມາດຕະຖານ ກ່ຽວກັບການປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບອບຄຸ້ມຄອງວິຊາການ, ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດວິຊາຊີບ ປີນປົວຂອງສະຖານທີ່ບໍລິການປີນປົວ;
3. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ ແຫຼ່ງການເງິນດ້ານການປີນປົວ;
4. ຈັນຍາບັນແພດ, ຈັນຍາທຳແພດ ຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີນປົວ, ການແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານປີນປົວ.

ມາດຕາ 67(ໃໝ່) ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາ ດຳເນີນດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດ ເວລາທີ່ແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາຢ່າງຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການກວດກາວຽກງານປີນປົວ ໃຫ້ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ອີງຕາມ ຄວາມສ່ຽງຂອງວຽກງານປີນປົວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 68 ການກວດສອບດ້ວຍວິທະຍາສາດການແພດ

ການກວດສອບດ້ວຍວິທະຍາສາດການແພດ ແມ່ນ ການວິເຄາະ, ວິໄຈ ຫາຄວາມຈິງ ເພື່ອຢັ້ງຢືນ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຄວາມຜິດພາດ ກ່ຽວກັບການປີນປົວຕາມການສະເໜີຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ, ສານປະຊາຊົນ.

ເພື່ອດຳເນີນການກວດສອບດ້ວຍວິທະຍາສາດການແພດນັ້ນ ຕ້ອງມີການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ມີປະສົບການ ດ້ານວິຊາຊີບປີນປົວ ຫຼື ດ້ານນິຕິເວດ ໂດຍລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບ ທີ່ທຳການປົນປົວຄົນເຈັບນັ້ນ ເປັນຜູ້ກວດສອບ. ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ກ່ຽວຫາກເປັນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ, ພູ່ເພື່ອນຂອງຄົນເຈັບ ລວມທັງ ບຸກຄົນ, ກຸ່ມຄົນ ທີ່ຜູ້ກ່ຽວມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ ຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການກວດສອບນັ້ນ ກໍ່ບໍ່ອະນຸຍາດເຊັ່ນດຽວກັນ.

ໝວດທີ 9

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 69 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 70 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ຖືກປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນທາງແພງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ຫັກ.

ມາດຕາ 71(ໃໝ່) ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ໃນສະຖານເບົາ ແລະ ເປັນການລະເມີດເທື່ອທຳອິດ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 72(ໃໝ່) ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ວຽກງານປົນປົວ ແຕ່ຫາກມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ, ບໍ່ຫຼົບຫຼີກຈາກຄວາມຜິດຂອງຕົນ ຈະຖືກລົງວິໄນຕາມແຕ່ກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິຕຽນ, ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ໂດຍບັນທຶກໄວ້ໃນສຳນວນເອກະສານຊົ່ວປະຫວັດ ຂອງຜູ້ກ່ຽວ;

2. ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຊັ້ນເງິນເດືອນ ແລະ ການຍ້ອງຍໍ;

3. ປົດຕຳແໜ່ງ ຫຼື ຍົກຍ້າຍໄປຮັບໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງຕໍ່າກວ່າເກົ່າ;

4. ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ຜູ້ຖືກລົງວິໄນ ຕ້ອງສົ່ງຊັບສິນທີ່ຕົນໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ຄືນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 73(ໃໝ່) ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຄັ້ງທີສອງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍໃຫ້ແກ່ວຽກງານປົນປົວ ຈະຖືກປັບໃໝຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 74(ໃໝ່) ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ອັນເນື່ອງມາຈາກຄວາມຜິດໃນການປິ່ນປົວຂອງຕົນ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 75(ໃໝ່) ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກຳນົດໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ຫັກ.

**ໝວດທີ 10
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 76(ໃໝ່) ວັນແພດລາວ

ລັດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກຳນົດເອົາວັນທີ 18 ມິຖຸນາ ເປັນວັນແພດລາວ.

ວັນແພດລາວ ເປັນວັນສ້າງຂະບວນການ, ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເພື່ອລະນຶກເຖິງຜົນງານ ແລະ ສັນລະເສີນຄຸນງາມຄວາມດີ ຂອງແພດລາວ ໃນສະໄໝຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດ ກໍ່ຄືໃນສະໄໝປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ ເພື່ອປຸກລະດົມມວນຊົນ ໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນ, ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເປັນເຈົ້າການໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ຮັກສາສຸຂະພາບຂອງຕົນເອງ, ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 77 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 78 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການສືບທຳວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປິ່ນປົວ ສະບັບເລກທີ 09/ສພຊ ລົງວັນທີ 09 ພະຈິກ 2005.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

